

VELKÁ STREDA

Menlivé časti na večerni, ak sa nekoná liturgia vopredposvätených

Na Pane, ja volám: 6 stichír

1. hlas: Keď v tebe, Synovi Panny, - pobeľhica spoznala pravého Boha, - tu s plačom skormúteno vravela: - "Napáchala som veci hodné slz. - Odpusť dlh, tak ako si ja vlasy rozpúšťam, - prejav milujúcej lásku, hoci zaslúži nenávisť, - a pred mýtnikmi budem zvestovať, -- že ty si Dobrodinec a miluješ človeka."

Prevzácne myro pobeľhica zmiešala so slzami - vyliala na tvoje prečisté nohy, pokrývajúc ich bozkami. - Onú ženu si hneď ospravedlnil. - Aj nám daruj odpustenie, -- zachráň nás, veď ty si za nás trpel.

Keď ti prinášla myro hriešnica, - práve vtedy sa učeník dohovárať s porušiteľmi zákona. - Ona sa radovala, keď drahocenné myro vyliala, - on sa náhlil predať neoceniteľného, - ona sa priznávala k Pánovi, - on sa s Pánom rozišiel, - ona sa oslobodila, - no Judáš sa stal nepriateľovým otrokom. - Ach, aká hrozná býva ľahkomyselnosť! - A aké mocné je pokánie! - To nám daruj, Spasiteľ, -- zachráň nás, veď ty si za nás trpel.

Ach, aká bola Judášova ničomnosť! - Pozoroval pobeľhicu, ako bozká Ježišove šľapaje, - a pritom rozmýšľal o podlom bozku a o zrade. - Ona si rozviazala vlasy, - kým on sa dal zviazať do pút zlosti, - prinášajúc namiesto myra smradľavú zákernosť; - veď nenávisť nevie uprednostniť, čo je osožné. - Ach, aká bola Judášova ničomnosť! -- Naše duše od nej, Bože, oslobod'.

2. hlas: Hriešnica utekala po voňavú masť, - bežala kúpiť vzácne myro, aby pomazala Dobrodinca, - predavačovi povedala: "Daj mi myro, -- aby som natrela toho, ktorý zotrel všetky moje hriechy."

6. hlas: Tá, čo bola v hriechu pohrúžená, - našla v tebe prístav spásy, - vylievajúc na teba myro so slzami, volala: - "Zhliadni ty, čo prijímaš pokánie hriešnikov! - Zachráň ma, Vládca, z príboja hriechu -- pre svoje veľké zľutovanie."

Sláva, I teraz: 8. hlas (skladba mnišky Kasie či Kasiány spred r. 850): Žena, ktorá do mnohých hriechov upadla, - vnímajúc však, Pane, tvoje božstvo, - podujala sa na úkon myronosičky, - s nárekom ti prináša myro pred pohrebom. - "Beda", hovorí, "lebo vo mne zavládla noc, - podpichovanie na roztopaš, - noc chmúrna a bez svitu mesiaca, - slepá naruživosť hriechu. - Prijmi aspoň pramene mojich slz ty, ktorý vodu morí privádzaš do mrakov! - Skloň sa k stonom môjho srdca ty, čo si sklonil nebesá svojim neopísateľným zostúpením! - Tvoje prečisté nohy vybozkávam - a svojimi vlasmi ich poutieram. - Tie nohy, ktorých kroky začula Eva v raji podvečer - a od strachu sa ukryla. - Mojich hriechov je celá záplava, - ale kto prebáda hĺbočiny tvojich súdnych výrokov, - Spasiteľ, záchranca mojej duše? - Neprehliadni svoju služobnicu, -- veď ty máš nesmierne zľutovanie."

Svetlo tiché (vchod s kadidlom a evanjeliom)

1. prokimen 4. hlasu (tropárový nápev) Ž 133, 3 + 1a

Nech ťa žehná Pán zo Siona, - ktorý stvoril nebo i zem.

Verš: Zvelebujte Pána, všetci služobníci Pánovi.

Čítanie z knihy Exodus 2, 11 – 22

Po mnohých dňoch, keď Mojžiš dorástol, vyšiel k svojim súkmeňovcom, aby videl ich ťažkú robotu. Tu videl, ako istý Egyptan bil jeho súkmeňovca, hebrejského brata. I poobzeral sa a keď videl, že tam nebolo nikoho, Egyptana zabil a ukryl do piesku. Na druhý deň vyšiel opäť a videl, ako sa dvaja hebrejskí mužovia bijú medzi sebou. I zavolať na útočníka: „Prečo biješ svojho blížneho?!“ On mu však odvetil: „Ktože ťa ustanovil nad nami za rozhodcu a sudcu?! Vari chceš zabiť aj mňa, ako si odpratal toho Egyptana?“ Mojžiš sa preľakol a povedal si: „Tak, vec sa už rozniesla.“ A keď sa o tej veci dozvedel faraón, pokúšal sa Mojžiša zabiť. Ale Mojžiš pred faraónom utiekol a usadil sa v kraji Madián, zdržoval sa pri studni. Madiánsky kňaz mal sedem dcér. A ony prišli, čerpali vodu a nalievali ju do válovov, aby napojili ovce svojho otca. Keď prišli pastieri a odháňali ich, Mojžiš vstal, zaujal sa ich a ovce im napojil. Keď ony potom prišli k svojmu otcovi Raguclovi, on sa ich spýtal: „Prečo ste dnes prišli tak skoro?!“ Ony mu odpovedali: „Akýsi Egyptan sa nás zastal pred pastiermi, ba aj nám pomohol napojiť ovce!“ Tu on povedal svojim dcéram: „A kdeže je? Prečo ste nechali toho človeka tak? Zavolajte ho, nech si niečo zaje!“ A Mojžiš sa rozhodol, že ňho ostane. Potom dal Mojžišovi svoju dcéru Seforu, ktorá mu porodila syna, a on ho nazval Gersamom, hovoriac: „Som prišielcom v cudzej krajine.“ Potom mu porodila aj druhého a pomenoval ho Eliezerom, hovoriac: „Ozaj, Boh otca môjho je mojou pomocou, vyslobodil ma od faraónovho meča!“

2. prokimen 6. hlasu (tropárový nápev) Ž 134, 20b + 1

Všetci bohabojní, - zvelebujte Pána.

Verš: Chváľte meno Pánovo, - chváľte ho, služobníci Pánovi.

Čítanie z knihy Jób 2, 1 – 10

V ktorýsi deň zasa prišli Boží synovia a postavili sa pred Pána. S nimi prišiel aj satan a postavil sa pred Pána. A Pán povedal satanovi: „Skadiaľ prichádzaš?“ Satan odpovedal Pánovi: „Chodil som krížom-krážom po zemi.“ Pán povedal satanovi: „A všimol si si môjho služobníka Jóba, že mu niet rovného na zemi? Je to muž dokonalý a statočný, bojí sa Boha a chráni sa zlého. Podnes si zachoval svoju dokonalosť, a ty si ma popudil proti nemu, aby som ho bez príčiny trápil!“ Satan odpovedal Pánovi: „Kožu za kožu! Všetko, čo človek má, dá za svoj život! Ale vzťahni ruku a zasiahni jeho kosti a telo, či ti nebude kliat' do očí!“ Tu Pán povedal satanovi: „Hľa, je v tvojich rukách, len jeho život ušetri!“ Satan sa vzdialil spreď Pánovej tváre a ranil Jóba ukrutným vredom od päty nôh až po temeno hlavy. Takže Jób si vzal črepinu, aby sa mal čím oškrabovať, a utiahol sa na smetisko. Jeho žena mu povedala: „Ešte sa držíš svojej dokonalosti?! Prekľaj Pána a zhyň!“ On jej však povedal: „Hovoríš, ako len hlúpe ženy hovoria. Azda máme len dobré brať od Pána, a zlé prijať by sme nemali?“ V tomto všetkom Jób nezhršil svojimi ústami.

Potom evanjelium Mt 108. začalo (26, 6 – 16)

V tom čase, keď bol Ježiš v Betánii v dome Šimona Malomocného, pristúpila k nemu žena s alabastrovou nádobou vzácneho myra a vyliala mu ho na hlavu, ako sedel pri stole. Keď to videli jeho učeníci, hnevali sa a hovorili: „Načo takéto mrhanie? Ved'sa to mohlo draho predať a rozdať chudobným.“ Ježiš to spozoroval a povedal im: „Prečo trápate túto ženu? Urobila mi dobrý skutok; ved' chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa nemáte vždy. Keď mi vyliala toto myro na telo, urobila to na môj pohreb. Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať toto evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“ Vtedy jeden z Dvanástich - volal sa Judáš Iškariotský – odišiel k veľkňazom a vyzvedal sa: „Čo mi dáte a ja vám ho vydám?“ Oni mu určili tridsať strieborných. A od tej chvíle hľadal príležitosť vydať ho.

Stichiry na stichovni

6. hlas: Dnes prišiel Kristus do domu farizeja, - tam k nemu pristúpila hriešnica, - padla mu k nohám a volala: - “Zhliadni na ženu ponorenú do hriechu, - zhrozenú svojimi skutkami, - ale tvojej добрote sa nezhnusila. – Odpusť mi, Pane, zlé skutky, zachráň ma!”

Vystrela pobehlica vlasy k tebe, svojmu Pánovi, - vystrel Judáš ruku k porušiteľom zákona. - Ona si odniesla odpustenie, - on si vzal strieborniaky. - Preto pozdravujeme teba, - ktorý si bol za nás predaný a nás si oslobodil. – Sláva tebe, Pane.

Prišla žena plná špiny a odporná, - slzy prelievala na tvoje nohy, Spasiteľ, - zvestujúc utrpenie: - “Ako pozriem na teba, Pane? - Sám si prišiel predsa spasiť nemravnicu. - Mňa mŕtvu zodvihni z priepasti, - Lazára si z hrobu vzkriesil na štvrtý deň. – Prijmi, Pane, mňa úbohú a zachráň ma!”

Sláva, I teraz: Rozčarovaná svojím spôsobom života - a vo vedomí svojej neresti - prišla k tebe s myrom a vrela: - “Neodvrhni nemravnicu, z Panny narodený, - neprehliadni moje slzy, ty radosť anjelov, - ale prijmi, Pane, mňa kajúcnicu, - ktorú si neodsotil ako hriešnici, -- pre svoje veľké zľutovanie.”

Menlivé časti z <http://www.grkat.nfo.sk/Texty/triodpostna.rtf>

Čítania: <https://lc.kbs.sk/?den=20200408&obrad=gr>

Kompilácia: o. Andrej @ www.grkat.nfo.sk

Posledná revízia textu: 08.04.2020 0:25